

ציפי ופורצת בבני, מסתירה את פניה ומתמוטטת, שופרת תומכת בה

לדרוס אותה, היא לא רצתה להרוג! אבל מפני שזה היה שכיח ללא מוצא, היא עשתה פעמים רוורס, ורק בפעם השלישית הצליחה להסתובב. היא פגעה בתיירת תוך כדי תמרונים אלה. דרור מקרין ועדנה קפלן, סניגוריה של חווה יערי, נתפסו למילים אלה בשימחה רבה. גם הם רוצים מאוד לבטל את עניין הדריסה.

אולם התובעת, פנינה דבורין, לא נתנה לגרנות להתחמק בקלות כזו. היא הראתה לבית-הדין שישנו הגירסה של גרנות נעשה בתפרים גסים. למה את חשבת שהיא התכוונה כאשר אמרה לך שאין לה ברירה, והיא חייבת לחסל את מלבסקי? הרעימה דבורין בקולה על גרנות, את חשבת שהיא תבוא לחסל אותה מהר?

גרנות נאלצה לחזור בה ולומר, כי אומנם ידעה שיערי מתכוונת להרוג את השופטת חנה אבנור, נשיאת-ההרר כב, המשיכה את קריה-מחשבה ואמרה לגרנות: "אולי את ראתי שבעדותך בשיטרה היוקת יותר מדי לחווה, וכעת את רוצה לעזור לה ולתקן את העדות?"

התובעת דבורין חייכה בסיפוק. היא השיגה את מה שרצתה. עוד לפני שעלתה חווה על דוכן-העדים, כבר הכינה לה דבורין עדות מפלילה ומייקת. התכנס המישפטי הצליח.

בשלב זה נמצאה עריין גרנות, לפי דבריה, במצב של הפתעה והלם. היא לא חיכתה לסצינה כזו ולא התכוונה לעזור בה.

אולם המשך המסע אל תוך הלילה מפליל באופן כבד את שתייהן. גרנות סיפרה, כי אחרי המכות המשיכה יערי לנסוע לכיוון תל-ברוך. שם עצרה, גררה החוצה את גופת-התיירת והניחה אותה לפני המכונית. או ביקשה מגרנות שתצא ותשמור מפני מכוניות קרבות. אחר כך חזרו השניים למכונית ויערי דרסה את קורבנה פעמיים.

למרות טענתה של גרנות כי לקתה בשיטוק הלשון, הלם ופיק-ברכיים, עובדה היא כי עשתה כרישת יערי, שמרה כאשר זו גררה את הגופה, ולא הביעה כל התנגדות לדרוס אותה. שיתוף-פעולה זה עושה את גרנות שותפה מחלטת לעבירה של רצח בכוונה-תחילה. על פי דיני השותפות הפלילית.

כאשר סיפרה גרנות את גירסתה זו במישפטה, היא טרם התייעצה בעורך-דין ולא ידעה את המשמעות המישפטית של דבריה. כאשר התברר לה כי כמו פיה סיבכה את עצמה באשמת רצח, חזרה בה מחלק זה של עדותה בבית-הדין.

גרנות הפתיעה את כולם כאשר אמרה בבית-הדין: "אני בטוחה במיליון אחוז שחווה לא התכוונה

דבורין לא רצתה להסתכן. היא חששה כי אם תעיר יערי בצורה כזאת, גרנות לא תעלה כלל על דוכן-העדים, ועדותה במישפטה לא תוכל לשמש נגד חווה יערי.

כדי לחייב את גרנות לעלות על דוכן-העדים, רשמה אותה דבורין כנאשמת מס' 1. גרנות אינה יכולה להסתכן ולסרב לעלות על דוכן העדים, בטרם היא יודעת מה עומדת להעיד יערי. לכן מחובתה להעיד ולהזויר על הגירסה שמסרה במישפטה וגיסתה היא הגירסה המפלילה את השניים וקושרת אותן לרצח בכוונה תחילה.

סניגוריה של גרנות, עורר-הדין נתן קנא, לא יכול היה להיחלץ מהפח שטמנה לו התובעת. הוא לא יכול היה לסכן את גרנות ולייעץ לה שלא לעלות על דוכן-העדים. אבל הוא הכין אותה היטב לעדות, וניסה ככל יכולתו למתן ולתקן את הקטעים הגרועים שבעדותה.

עדותה של גרנות מפלילה את יערי בשתי נקודות. גרנות מספרת על מכות במערוך, שנתנה יערי לתיירת ליד מלון מנדרין, דבר המעיד על כוונה תחילה, מכיוון שיערי הביאה את המערוך איתה מראש. יערי גם אמרה לגרנות, על-פי עדותה: "אין לי ברירה, אני מוכרחה לחסל אותה" אלו מילים המפלילות ברצח.

של אביבה גרנות היא הבטיחה בזה שקבעה אותה כנאשמת מס' 1.

להסתכן ולסרב?

אילו היתה חווה יערי נקבעת כנאשמת ראשונה, היתה היא עולה ראשונה על דוכן-העדים ומספרת את יערי מסרה במישפטה כמה גירסות. היתה אפשרות שהיא תספר על דוכן-העדים גירסה, שבה דבקה בעבר, ואשר יכלה לזכות כליל את אביבה גרנות.

באותה גירסה סיפרה יערי כי לקחה את גרנות ואת מלבסקי במכוניתה, ונסעה איתן לכיוון מלון מנדרין. בדרך, בחשיכה, איימה גרנות על מלבסקי ואף היכתה בראשה מכות קלות. התיירת נבהלה ורצתה לצאת מהמכונית. מרוב פחד קפצה מלבסקי, נפלה על סלע, נפגעה בראשה ודיממה. השניים קבעו כי היא מתה, והשאירו אותה על השביל.

גירסה זו יכולה אומנם לסכן את גרנות בעבירות קלות של איומים, אולי חבלות, אבל לא ברצח. גירסה זו גם מנקה את יערי מאשמה.

אומנם יש בידי התביעה עדויות של פאתולוגים ושל מומחים, הטוענים כי לא כך נגרם מותה של התיירת, אולם

מונעים מהתביעה להשתמש בעדותם נגד חברים. אם אין חומר-ראיות נוסף, ממקור אחר, כדי לתמוך בעדותם, עשויים השניים לצאת זכאים כתוצאה מתרגיל זה. זהו סיכון מחושב, שיש לבדוק היטב בכל תיק, סניגורים חכמים יודעים מתי להשתמש בו.

הסניגורים בתיק רצח-הברוקר עשו תרגיל כזה. בית-הדין המחווי אומנם הרשיע את שני הנאשמים. אולם נגד אחד מהם היתה זו הרשעה כרובי ריעות בלבד. השופט אורי שטרומן היה כדעת מיעוט, וקבע שיש צורך לזכות את גיל כרגל, בגלל חוסר-ראיות נגדו.

יערוער על פסק-דין זה עומד כרגע לפני בית-הדין העליון וטרם נפסקה הלכה.

כאשר עמדה התובעת דבורין לה גיש כתב-אישום אחד נגד שתי הנאשמות, יערי וגרנות, אין ספק שהבזיק במוחה זכר תיק רצח-הברוקר. דבורין לא רצתה לסכן מאומה, והיא חשבה כיצד למנוע מהשניים לעשות לה תרגיל כזה.

היו לה שתי ררכים: להפריד את הדין בתיק, ולדון כל נאשמת בתיק נפרד, או להעמידן לדין יחד, אך לגרום לכך שהנאשמות יאלצו לעלות לה עיד.

היא בחרה בדרך השניה. את עדותה